

UURIMISTÖÖ JUHEND PÕHIKOOLILE

1. TÖÖ KOOSTAMISE ÜLDPÕHIMÕTTED

TÖÖ ÜLESEHITUS

Kirjalikult vormistatud uurimistöö koosneb järgmistest osadest (kohustuslik on kasutada sama järjekorda):

Tiitelleht

Sisukord

Sissejuhatus

Töö põhiosa oma peatükkide ja alajaotustega

Kokkuvõte

Kasutatud kirjandus

Lisad

TIITELLEHT

Tiitelleht vormistatakse etteantud näidise (lisa 1) põhjal ja see peab sisaldama kõiki seal näidatud osi.

SISUKORD

Sisukord annab ülevaate töö struktuurist. Sisukorras esitatakse peatükkide ja alajaotuste täielikud pealkirjad koos vastavate leheküljenumbritega. Peatükid ja alapeatükid tuleb nummerdada, sissejuhatus ja kokkuvõte jäävad numbrita.

SISSEJUHATUS

Sissejuhatus kujutab endast töö minimudelit, milles peab sisaldama järgmisi kohustuslikke teemasid:

Teema valik. Põhjendatakse teema valik, selgitades: Millised tähelepanekud suunasid valima antud teemat? Milles seisneb teema tähtsus? Milles seisneb teema uudsus?

Küsimuse sõnastamine. Iga töö peab püüdma vastata mingile küsimusele. Kui küsimus on selgelt sõnastatud, pole ka ohtu, et töö saab laialivalguv ja ei teagi täpselt, millest see räägib.

Oletatav vastus. Õpilane teeb oletuse oma töö küsimuse vastuse kohta. Oletatav vastus võib osutuda tõeks, aga võib ka saada ümber lükatud.

Kasutatud materjalid. Kirjeldatakse töö koostamisel kasutatud põhilisi materjale ja antakse neile hinnang – kas antud teemal leidus materjali piisavalt, kas see oli usaldusväärne, kas selle teema kohta on rohkem materjali viimastest aastatest või ka varasemast ajast jne.

KOKKUVÕTE

Kokkuvõte peab koosnema üksnes autori (õpilase) enda tekstist. Kokkuvõte kajastab töö olulisemaid tulemusi ja ettepanekuid. Kokkuvõttes mingeid uusi väiteid, arvandmeid ja tabeleid ei esitata ega ei kasutata ka enam ühtki uut tsitaati ega muud viidet. Kokkuvõtte kõige tähtsam osa on sissejuhatuses sõnastatud küsimusele vastamine.

LISAD

Lisade mõte on töö põhisisu täiendamine ja illustreerimine. Lisa ei tohi olla lihtsalt kaunistuseks, vaid peab olema seostatud töö sisuga – kõikidest lisadest peab töö sisuosas olema räägitud.

3. TÖÖ VORMISTAMINE

Uurimistöö esitatakse arvutil trükitult 1,5 reavahega, kasutades tähesuurust 12 ja kirjatüüpi Times New Roman. Lehe vaba äär peab üleval ja all olema 3 cm, paremal 1,5 cm ja vasakul 3 cm. Leheküljel, kus algab peatükk või töö muu iseseisev osa (sisukord, sissejuhatus, kokkuvõte jne), jäetakse ülalt vabaks laiem, 6-7 cm laiune äär.

Tekstilõigud eraldatakse tühja reavahega. Teksti serv peab olema joondatud mõlemalt poolt.

Tekstis esiletõstmist vajavaid sõnu või lauseid võib vormistada sõrendatud, **paksus** või *kaldkirjas*.

Kõik töö leheküljed alates tiitellehest kuni lisade lõpuni saavad järjekorranumbri, sealhulgas ka leheküljed, kus on joonised ja tabelid. Numbrit ei kirjutata tiitellehele.

VIITAMINE TEKSTI SEES

Kõik teistelt autoritelt võetud seisukohad, andmed või faktid peavad olema viidatud. Erandiks on kõigile üldteada faktid ja seisukohad, millele ei ole vaja viidet lisada.

Teiselt autorilt võetud tekstiosa (refereeringu) lõppu sulgudesse kirjutatakse selle autori perekonnanimi, kirjutise väljaandmise aasta ja leheküljenumber.

„Kui Arno isaga koolimajja jõudis, olid tunnid juba alanud.” (Luts 1936: 5).

Pikema tekstilõigu või koguni terve peatüki puhul on soovitatav kasutada selle alguses tekstisisesest viidet ehk lihtsalt selgitavat lauset. Sellisel juhul ei ole refereeringu lõpus uut viitesulgu vaja esitada.

Järgnev peatükk põhineb Martin Ehala õpikul “Kirjutamise kunst” (2000: 78-79), mis käsitleb põhjalikult kirjalike tööde ülesehitust ja nõudeid neile.

Kui raamatu **autoreid pole toodud**, kasutatakse viites pealkirja esimest sõna (või kahte esimest sõna) koos kolme punktiga või pealkirja suurtähtlühendit.

"Rumaluse esimene aste on pidada end targaks" (Tsitaadiraamat...2001: 235).

Kreeka tragöödiakirjanik Sophokles on öelnud: “Kõige teravamalt valu teeb mõistmine, et kõigi meie hädade põhjuseks oleme me ise” (KASM 2001: 21).

Internetimaterjalidele viitamisel tuleb võimalikult järgida raamatutele viitamise põhimõtet – esitada autor ja avaldamisaasta. Autori andmete puudumisel on põhiliseks viitamisaluseks teksti pealkiri (**mitte internetiaadress!**).

“Püha Jüri on sõjameeste, maaharijate ja süütute neitsite kaitsepühak” (Kaeval 2003).

“Täiendavatele riigieksamitele registreerimise tähtaeg on 30. september 2003. a” (Täiendavad...2003).

Esimese näite kohta on kasutatud kirjanduse loetelus järgmine kirje:

Kaeval, K. 2003. Tori kirikuaeda paigaldati ratsamonument <http://kaldad.kolhoos.ee/stories>, (10. september 2003)

Teise näite kohta on kasutatud kirjanduse loetelus järgmine kirje:

Täiendavad... =Täiendavad riigieksamid 2003. <http://www.ekk.edu.ee/index2.html>, (23. august 2003)

Suuliste allikate kasutamisel viidatakse küsitletud inimesele samamoodi kui raamatu autorile. Kasutatud materjalide loetelus tuleb anda ka vestluse toimumise aeg, laad ja koht.

Ilves, T.H. 2011. Autori intervjuu. Helisalvestis. (Pärnu, 19.03.2011)

Veerpalu, A. 2009. Autori telefoniintervjuu. Üleskirjutis. (Pärnu, 13.01.2009)

Soosaar, M. 2010. Autori intervjuu. Elektrooniline kirjavahetus. (Pärnu, 01.02.2010)

KASUTATUD KIRJANDUSE LOETELU TÖÖ LÕPUS

Kasutatud kirjanduse loetelu peab sisaldama kõiki töös kasutatud ja **viidatud** allikaid. Loetelu on tähestikulises järjekorras.

Raamatute puhul esitatakse loetelus järgmised andmed: autor (perekonnanimi koos eesnimetähega), ilmumisaasta, pealkiri (ja alapealkiri), köite või osa number, ilmumiskoht ja kirjastus (kirjastaja). NB! Kuna **mitme autoriga** teose puhul on tekstis viitesulus kasutatud ainult esimese autori nime ja lühendit et al, peab see kirjele eelnema, vahele pannakse võrdusmärk!

Ehala, M. 2000. Kirjutamise kunst. Tallinn: Künnimees.

Salumets, V. 1998. Rockrapsoodia. Tallinn: Eesti Entsüklopeediakirjastus.

Sisask et al = Sisask, H.; Teemägi, E.; Türn, O. 1970. XIX olümpiamängud. Mexico 1968. Tallinn: Eesti Raamat.

Kui raamatul **puudub autor**, esitatakse kõigepealt viitesulus kasutatud sõna või lühend ja võrdusmärk, seejärel täielik pealkiri, ilmumisaasta, millele järgneb väljaandmiskoht ja kirjastus.

Vabaduskasvatus... = Vabaduskasvatus ehk Rudolf Steineri pedagoogika. 1992. Tallinn: Eesti Õppekirjanduse Keskus.

Internetimaterjalide puhul märgitakse autori nimi, ilmumise aasta, pealkiri, interneti aadress ja kuupäev, millise seisuga materjale kasutati. Autori ja ilmumisaasta puudumisel kasutatakse lehekülje või teksti pealkirja. Ilmumisaasta puudumisel kirjutatakse ka viitesse kasutamisaasta.

Maatee, V. 2005. Sisseastumisinfo. <http://www.pshg.edu.ee/?p|sisseastumisinfo>, (18. august 2006).

4. ESITLUS JA HINDAMINE

Esitluse kord:

- töö autor esineb tööd tutvustava kuni viieminutilise kõnega
- töö retsensent esitab oma küsimused ja kommentaarid
- komisjoniliikmed ja publik esitavad soovi korral küsimusi
- töö juhendaja esitab oma arvamuse tööst
- töö autoril on soovi korral võimalus lõppsõnaks
- kaitsmisel on lubatud kasutada illustreerivat video-, pildi- või helimaterjali, kuid kui see pikendab oluliselt kaitsekõnet, tuleb selleks eelnevalt küsida komisjoni esimehe nõusolekut

Töö hinde otsustab kaitsmiskomisjon arvestades töö sisu, vormistamist, kaitsmist ja tähtaegadest kinnipidamist.

PÄRNU SÜTEVAKA HUMANITAARGÜMNAASIUM

Anne-Mai Toomra

EUROOPA NOORTE PARLAMENT

Uurimistöö

8. klass

Juhendaja Mihkel Raud

Pärnu 2011